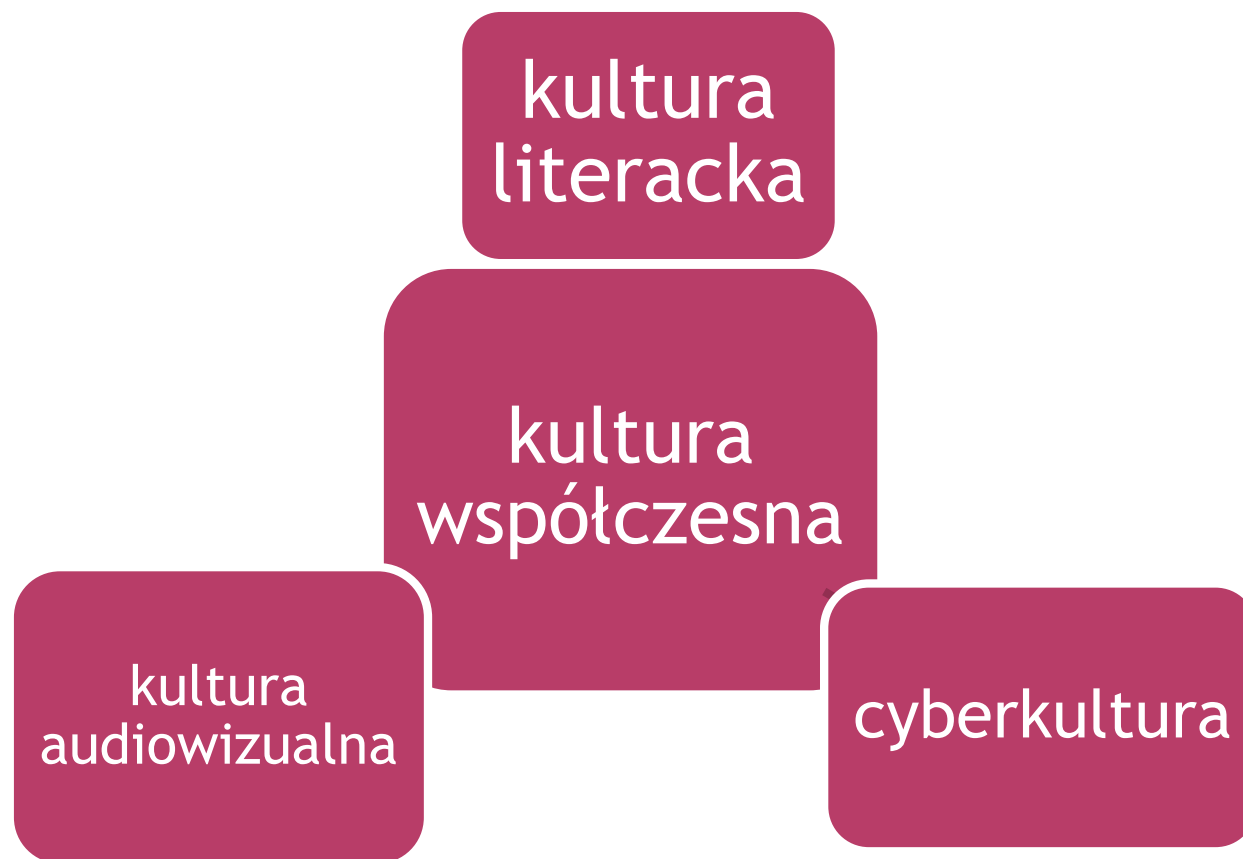

W EPOCE MULTIPLIKACJI, CZ. 1

Seminarium licencjackie, 05.11.2015r.

Ryszard Nycz, *O dzisiejszej sytuacji studiów literackich i niejakich z nich pożytkach*, „Nauka” 2008, nr 3

PAUL KLEE,
ANGELUS NOVUS,
AKWARELA, 39 X 24 CM, MUZEUM
IZRAELA, JEROZOLIMA

„zwrócił oblicze ku przeszłości.
Gdzie nam ukazuje się łańcuch
zdarzeń, on widzi jedną wieczną
katastrofę, która nieustannie
piętrzy ruiny na ruinach i ciska mu
pod stopy”

Walter Benjamin, O pojęciu
historii, przeł. K. Krzemieniowa,
w: Anioł historii. Eseje, szkice,
fragmenty, wybór H. Orłowski,
Poznań 1996.

MULTIPLIKACJA, EPOKA POSTPRODUKCJI...
(NICOLAS BOURRIAUD, ESTETYKA RELACYJNA, PRZEŁ.
ŁUKASZ BIAŁKOWSKI, KRAKÓW 2012.)

Jim Jarmusch:

Nic nie jest oryginalne. Kradnij ze wszystkiego, co wpływa na twoją inspirację lub napędza twoją wyobraźnię. Wchłaniaj stare filmy, nowe filmy, muzykę, książki, obrazy, fotografie, wiersze, sny, przypadkowe rozmowy, architekturę, mosty, znaki drogowe, drzewa, chmury, zbiorniki wodne, światło i cienie. Wybieraj tylko te rzeczy, z których masz kraść, które przemawiają bezpośrednio do twojej duszy. Jeśli tak zrobisz, twoje prace - kradzieże - będą autentyczne. Autentyczność jest bezcenna, oryginalność nie istnieje.

ANIOŁ HISTORII - RECEPCJA

Obraz należał do Waltera Benjamina, po którego śmierci trafił do jego wieloletniego przyjaciela Gershoma Scholema, później do wdowy po nim, a w końcu został przekazany do Muzeum Izraela. Benjamin uważał, iż dzieło przedstawia anioła, który wygląda tak, jak gdyby zamierzał się oddalić od czegoś, w czym zatopił spojrzenie. Ma szeroko rozwarte oczy, otwarte usta, rozpostarte skrzydła. Tak zapewne wygląda anioł historii. Oblicze zwrócił ku przeszłości. Tam, gdzie przed nami pojawia się łańcuch zdarzeń, on widzi jedną wieczną katastrofę, która nieprzerwanie mnoży piętrzące się ruiny i ciska mu je pod stopy. Chciałby się pewnie zatrzymać, zbudzić pomarłych i poskładać szczątki zaścielające pobojowisko. Lecz od rajy wieje wichur, zaplątał mu się w skrzydłach, a tak jest potężny, że anioł nie potrafi ich złożyć. Wichur ten niepowstrzymanie gna go w przyszłość, do której zwrócony jest plecami, podczas gdy przed nim aż pod niebo wyrasta zwalisko ruin. To, co nazywamy postępem to właśnie ten wichur. Hannah Arendt w swojej książce o Benjaminie czyni postać Anioła Historii kluczową figurą Benjaminowskiej myśli, dopatrując się w nim zarówno pierwowzoru postawy flâneura, jak i odzwierciedlenia drogi życiowej samego autora. Koncept Anioła Historii zainspirował niektórych artystów i muzyków....

ANIOŁ HISTORII W SYSTEMIE NICOLASA BOURRIAUDA

- Nicolas Bourriaud, Anioł Mas. Wykorzystanie ruin i strzępków historii w sztuce współczesnej, przeł. Ł. Białkowski, w: Katalog wystawy „Historia w sztuce”, Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie, Kraków 2011.
- Nicolas Bourriaud, Estetyka relacyjna, przeł. Łukasz Białkowski, Kraków 2012.

NICOLAS BOURRIAUD: główne książki to:
Esthétique relationnelle, Postproduction, Radicant

Sztuka jest stanem spotkania; to aktywność polegająca na wytwarzaniu relacji ze światem za pomocą znaków, gestów lub przedmiotów.

Artysta współczesny - semionauta, wymyśla kierunki znaków.

Radicant - „wędrujący”, wypuszczający korzenie przybyszowe; metafora rozwoju sztuki i postawy artystycznej, które kojarzą się z czasoprzestrzenną tułaczką

Dzieło sztuki zmierza w dwóch kierunkach czasu, jest rozwidleniem.

Podstawy koncepcji to materializm Lukrecjusza, system atomów i ich wzajemnych relacji.

Gombrowicz: forma rodzi się w przestrzeni, gdzie indywiduum zderza się z Innym, żeby narzucić mu to, co uznaje za swój „byt” .

SHERRIE LEVINE, *AFTER EGON SCHIELE*, 1982

Zdjęcia reprodukcji dzieł artysty z albumów, ekslibrisów..., skany fotografii pokazane na wystawie autorskiej. „Obrazy, które tworzę, są w istocie duchami duchów” (Levine)

EGON SCHIELE, AUTOPORTRETY

JEAN BOUDRILLARD, PRECESJA SYMULAKRÓW,
PRZEŁ. S. KRÓLAK, [W:] SYMULAKRY I
SYMULACJA, WARSZAWA 2005.

Sztuka współczesna symuluje, udaje, że jest prawdą, że jest oryginałem. Kopie, repliki, plagiaty tak bardzo przypominają rzeczywistość, że nie wiadomo już, co naprawdę było pierwowzorem. Boudrillard zauważa, że coś zniknęło. Nie ma współbieżności wyobraźni. Rzeczywistość zostaje powielana i proces ten może być powtarzany w nieskończoność. Punkt odniesienia, jako ideał przestał istnieć. Wszystko odbywa się bez udziału wyobraźni. Wyobraźnię zastąpiła operacyjność.

DIEGO VELÁZQUEZ, ALBO EFEKT MOTYLA

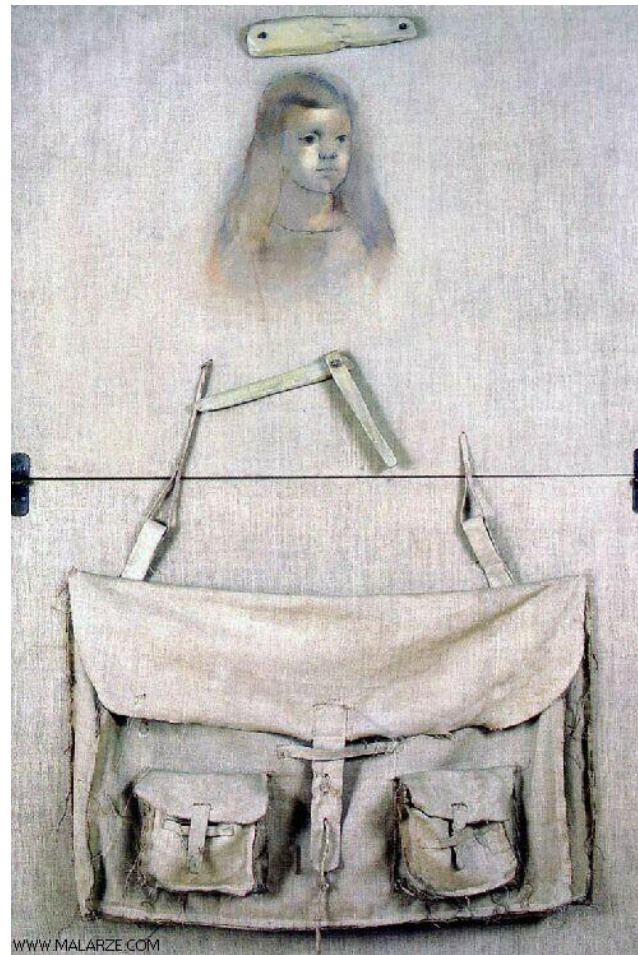
Portret infantki Małgorzaty w wieku ośmiu lat - 1659, 127 x 107 cm, Muzeum Historii Sztuki w Wiedniu

Portret infantki Małgorzaty - 1659-60, 212 x 147 cm, Prado, Madryt

SALVADOR DALI I TADEUSZ KANTOR

JAKI TYP PRZEDSTAWIENIA?

DIEGO VELÁZQUEZ, PANNY DWORSKIE (LAS
MENINAS) LUB RODZINA FILIPA IV - 1656, 318 X
276 CM, PRADO, MADRYT

JOEL PETER WITKIN (1939)

FOTOGRAFIA

VELÁZQUEZ - WITKIN

PYTANIE O RELACJE

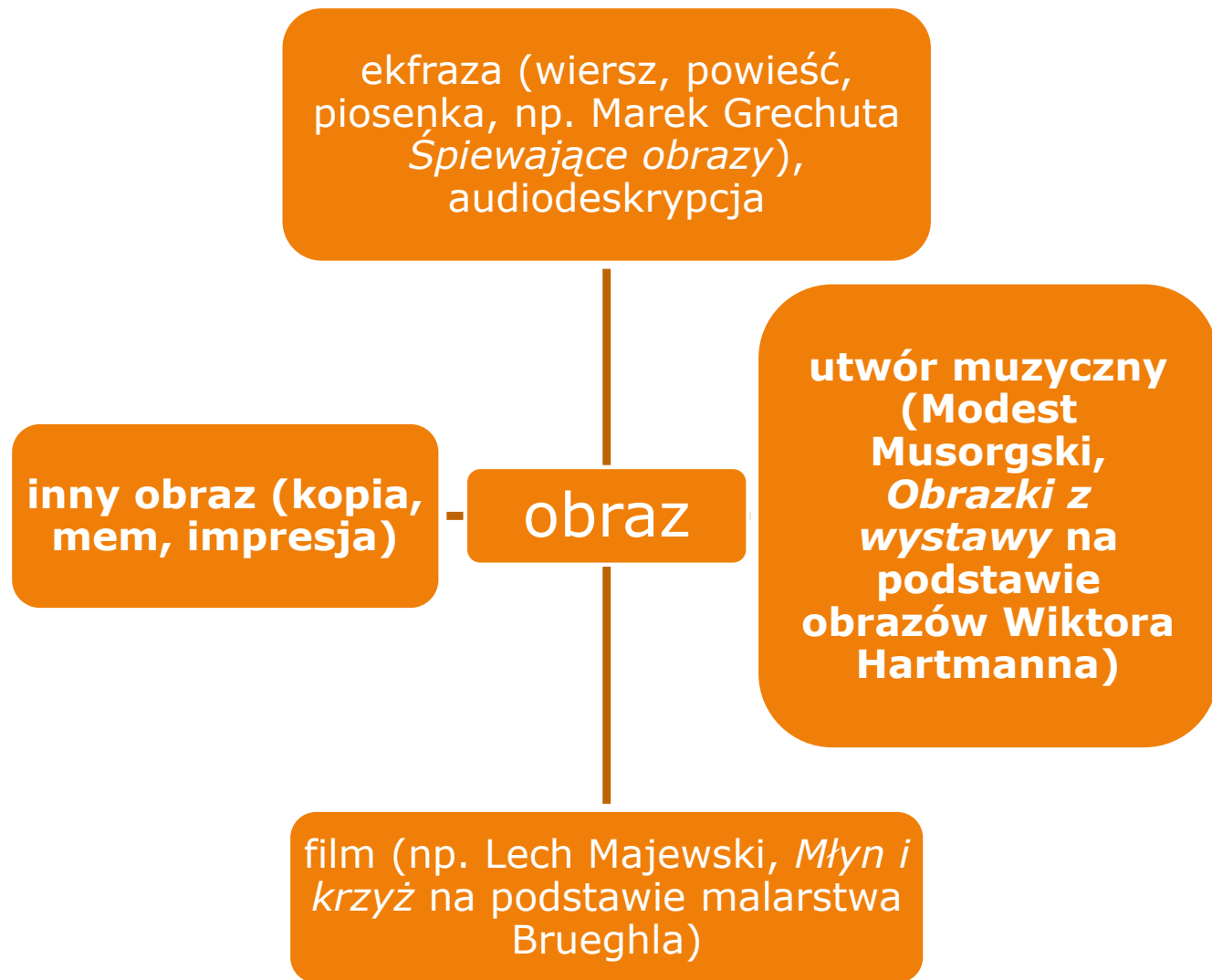

INFANTKA JAKO?

ARTEFAKT? PRZEDMIOT I PABLO PICASSO

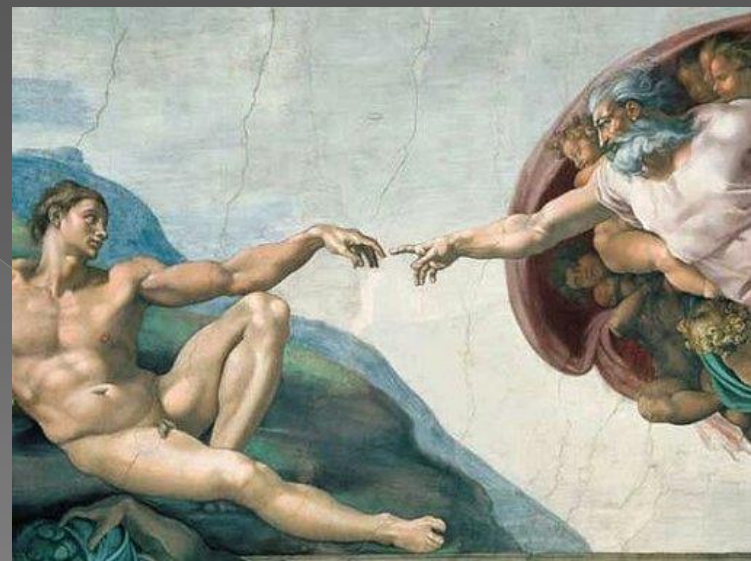
Wielka brama w Kijowie

Taniec kurcząt w skorupkach

Modest Musorgsky *Obrazki z wystawy* (1874)
10 miniatur fortepianowych do obrazów
Wiktora Hartmanna

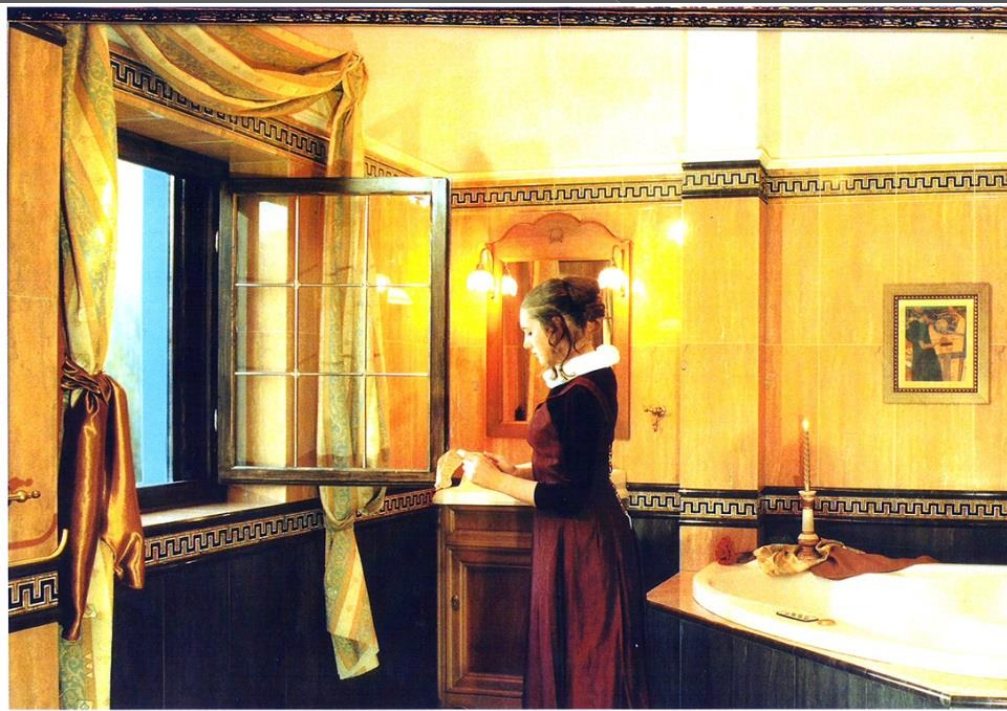
Graffiti, Zagrzeb, Chorwacja, 2012, fot. Małgorzata Szytko

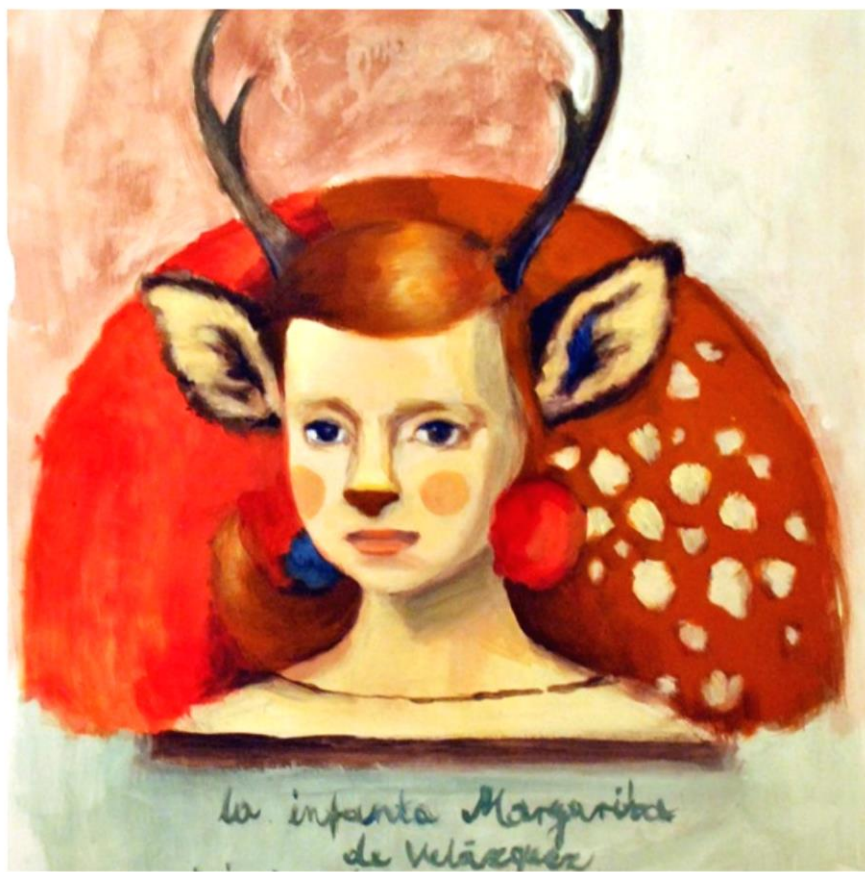

Michał Anioł, Stworzenie Adama,
1512, fresk (fragment), 4,8 x 2,30 m,
Kaplica Sykstyńska

WYPOSAŻENIE ŁAZIENKI

J. Vermeer, Dziewczyna czytająca list, ok. 1657, olej na płótnie, 83 x 64,5, Galeria Drezdeńska

MEM - NOŚNIK INFORMACJI KULTUROWEJ

Mem (od gr. mimesis - naśladownictwo). W memetyce to nazwa jednostki ewolucji kulturowej, analogicznej do genu będącego jednostką ewolucji biologicznej. Termin został wprowadzony przez biologa Richarda Dawkinsa w książce *Samolubny gen*.

Edwin Henry Landseer, 1839, *Godność i bezczelność*, olej na płótnie, 88,9 x 69,2, kolekcja prywatna; DOROTA ŁAGODZKA; <http://niezla-sztuka.blogspot.com>